

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zutphen, van 23 juli 2009 in zaak nr. 09/25496 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 juli 2009 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 juli 2009, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van die dag bevolen en de vreemdeling schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 30 juli 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 29 september 2009, waar de staatssecretaris, vertegenwoordigd door mr. A.H. Straatman, ambtenaar bij het Ministerie van Justitie, en de vreemdeling, vertegenwoordigd door mr. E.W.M. ter Meulen-Mouwen, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In grief 1 klaagt de staatssecretaris, samengevat weergegeven, dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij de overdracht van de vreemdeling niet met de bij iedere inbewaringstelling vereiste voortvarendheid ter hand heeft genomen en dat hij ten aanzien van de voortvarendheid geen bijzondere omstandigheden heeft gesteld. Daartoe betoogt de staatssecretaris dat de uitzetting en overdracht van de vreemdeling binnen veertien dagen na de inbewaringstelling zouden zijn afgerond, als de maatregel van bewaring niet door de rechtbank was opgeheven. Hij benadrukt dat vanwege de betrokkenheid van verschillende diensten, het voor een probleemloze en praktische behandeling van de administratieve en feitelijke overdracht van vreemdelingen vanuit Nederland naar een andere lidstaat van de Europese Unie noodzakelijk is om een duidelijke, consistente en vooraf bepaalde werkwijze te volgen. Niet is gebleken dat die werkwijze bij een overdracht onredelijk is en de totale daarvoor benodigde tijd onredelijk lang is, aldus de staatssecretaris.

2.1.1. De staatssecretaris heeft op 27 januari 2009, nadat uit onderzoek in het Eurodac-systeem was gebleken dat de vreemdeling eerder in Denemarken heeft verbleven, bij de Deense autoriteiten een verzoek tot terugname ingediend op grond van artikel 16, eerste lid, aanhef en onder c, van de Verordening (EG) nr. 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asiolverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten is ingediend (hierna: de Verordening). Omdat de Deense autoriteiten niet binnen twee weken op

de claim hebben gereageerd, worden zij, ingevolge artikel 20, eerste lid, aanhef en onder d, van de Verordening, geacht de claim op 11 februari 2009 te hebben aanvaard. Daarmee is de vreemdeling gedurende zes maanden na die aanvaarding, dus tot en met 11 augustus 2009, verzekerd van toegang tot Deens grondgebied.

De Immigratie- en Naturalisatiedienst heeft bij brief van 3 juli 2009 de Vreemdelingenpolitie Venlo geïnformeerd dat de vreemdeling in het kader van de Dublin-procedure verwijderbaar is en daarbij verzocht om hem met het oog op de overdracht en de uiterste termijn waarbinnen die overdracht aan een andere Dublin-lidstaat moet plaatsvinden op 14 juli 2009 in bewaring te stellen. De vreemdeling is op die datum staande gehouden in het Asielzoekerscentrum Echt en vervolgens in bewaring gesteld.

De volgende dag, woensdag 15 juli 2009, is de vreemdeling overgeplaatst naar het Uitzetcentrum Zestienhoven. Op donderdag 16 juli 2009 werd zijn overdrachtdossier aldaar ontvangen, waarna een regievoerder is aangewezen. Op maandag 20 juli 2009 is een vertrekgesprek met de vreemdeling gevoerd en een vlucht aangevraagd.

2.1.2. Niet in geschil is dat ten tijde van het opleggen van de maatregel van bewaring ingevolge de Verordening een claimakkoord voorhanden was en de vreemdeling daadwerkelijk uitgezet kon worden.

In het hoger-beroepschrift heeft de staatssecretaris een overzicht gegeven van de handelingen die in het algemeen worden verricht in de periode tussen de inbewaringstelling van een Dublin-claimant en de feitelijke overdracht van de desbetreffende vreemdeling aan een Dublin-lidstaat. Bij de toepassing van het voor de effectuering van overdrachten gehanteerde protocol heeft de staatssecretaris evenwel in dit geval geen rekening gehouden met de omstandigheid dat de inbewaringstelling van de vreemdeling van te voren was gepland. Noch in het hoger-beroepschrift, noch ter zitting heeft de staatssecretaris duidelijk gemaakt waarom dat in dit geval geen bijzondere omstandigheid vormt die de mogelijkheid geeft om in afwijking van het protocol bepaalde handelingen sneller te verrichten of achterwege te laten en waarom eerst op de zevende dag van de inbewaringstelling een vertrekgesprek is gehouden.

De grief faalt.

2.2. Grief 2 heeft geen zelfstandige betekenis en behoeft daarom geen bespreking.

2.3. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd, zij het met verbetering van de gronden waarop deze rust.

2.4. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt de staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 644,00 (zegge: zeshonderdvierenveertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient aan de secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 192323091) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. R. van der Spoel, leden, in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van Staat.

w.g. Troostwijk
voorzitter

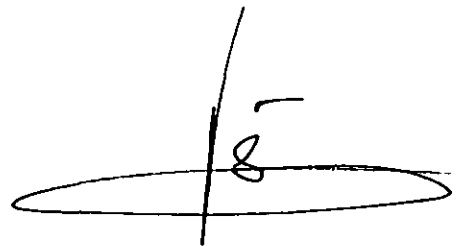
w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 oktober 2009

53-595.

Verzonden: 26 oktober 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

7

Postadres Postbus 52
6900AB VENLO

• Limburg-Noord

Regio Limburg-Noord
Korpsonderdeel 23 Vreemdelingenbezoek
Behandeld door J.A.C.H. Nijskens
Telefoon 077 - 327 18 88
Fax 077 - 327 18 89
V-nummer / Zaak / Zaak - 14/07/2009
Datum 14/07/2009
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Judith Anna Catharina Henrica Nijskens, Inspecteur van het regionaal politiekorps
Limburg-Noord,

belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de
uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Sri Lanka
Nationaliteit(en) : Sri Lankaanse
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste en tweede lid, van de
Vreemdelingenwet 2000; omdat de voor terugkeer noodzakelijke bescheiden voorhanden zijn,
dan wel binnen korte termijn voorhanden zullen zijn.

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Venlo
Datum : 14/07/2009
Tijd : 12:08 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
J.A.C.H. Nijskens

V.nr:

Pagina 1 van 2

Ontvangst tijd 15. Juli 2009 10:14 Nr. 8567

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie www.rechtspraak.nl.

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Reg.nr.: AWB 09/25496 VRONTN

Uitspraak in het geding tussen de vreemdeling genaamd althans zich noemende:

geboren op
van Sri Lankaanse nationaliteit,
verblijvende in het Uitzetcentrum Zestichoven te Rotterdam,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. E.W.M. ter Meulen-Mourwen, advocaat te Roermond,

en

de Staatssecretaris van Justitie
verweerder,
gemachtigde: S. Knoop-Aberts, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 juli 2009 is eiser in vreemdelingenbewaring gesteld op grond van artikel 59, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000).

Eiser heeft daartegen bij fax van 15 juli 2009 beroep ingesteld. Het beroep strekt tevens tot toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter zitting van 22 juli 2009. Eiser is daarbij in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. Ter zitting is via de telefoon gebruik gemaakt van een tolk.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 94, vierde lid, van de Vw 2000 dient de rechtbank te beoordelen of de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in strijd is met deze wet, dan wel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.

2.2 Eiser heeft ter zitting betoogd dat verweerder voor een lichter middel dan de aan eiser opgelegde maatregel van vreemdelingenbewaring had dienen te kiezen, nu het verweerder duidelijk had moeten zijn dat eiser niet van zins was zich aan uitzetting te onttrekken. Voorts

heeft eiser aangevoerd dat verweerder al vroegtijdig op de hoogte was van de mogelijkheid van uitzetting, de wijze waarop dat plaats zou vinden, alsmede naar welk land eiser zou worden uitgezet, zodat de maatregel tot de beoogde uitzettingsdatum onevenredig lang duurt.

2.3 De rechtbank gaat uit van de volgende feiten.

2.4 Op 27 januari 2009 heeft verweerder de Italiaanse autoriteiten verzocht eiser terug te nemen op grond van artikel 20, eerste lid, van de Verordening (EG) nr 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003. Omdat de Italiaanse autoriteiten niet binnen de geldende termijn van twee weken hebben gereageerd, worden zij krachtens voormelde bepaling geacht op 11 februari 2009 te hebben ingestemd met het verzoek. De uiterste dag waarop eiser diende te worden overgedragen aan deze autoriteiten is daarom 11 augustus 2009. Bij faxbrief van 3 juli 2009 heeft de IND de vreemdelingenpolitie verzocht eiser op 14 juli 2009 in bewaring te stellen. Op 14 juli 2009 is eiser staande gehouden en in vreemdelingenbewaring gesteld. Op 15 juli 2009 is eiser overgeplaatst naar uitzetcentrum Zestienhoven te Rotterdam. Op 20 juli 2009 heeft een vertrekgesprek met eiser plaatsgevonden en is een vlucht aangevraagd ten behoeve van eisers uitzetting naar Denemarken. Op 28 juli 2009 is eisers uitzetting naar dat land voorzien.

2.5 Verweerder heeft verwezen naar zijn in deze gahanteerde protocol, zoals overgelegd in soortgelijke zaken die de rechtbank ook op 22 juli 2009 heeft behandeld, over welke stukken ook de gemachtigde van eiser beschikt. Verweerder heeft daarbij opgemerkt dat pas een vlucht ter uitzetting van de vreemdeling wordt aangevraagd als de vreemdeling daadwerkelijk in bewaring is gesteld en met hem een vertrekgesprek is gevoerd. Hieruit moet namelijk volgen of de vreemdeling aan zijn vertrek meewerkt, of er medische beletselen zijn, of de vreemdeling nog een aanvraag om een verblijfsvergunning wenst in te dienen, etc. Volgens dit protocol streeft verweerder naar een overdrachtermijn van tien tot twaalf werkdagen bij een overdracht per vliegtuig vanaf het moment waarop de Dienst Terugkeer en Vertrek het betreffende dossier heeft ontvangen. Nu de uitzetting op de tiende werkdag na eisers inbewaringstelling kan worden geëffectueerd, zal de maatregel volgens verweerder niet onredelijk lang duren.

2.6 Naar het oordeel van de rechtbank bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder eiser niet in bewaring had mogen stellen. Gelet op artikel 59, tweede lid, van de Vw 2000 wordt de openbare orde geacht eisers inbewaringstelling te vorderen indien de voor terugkeer van de vreemdeling benodigde bescheiden voor handen zijn, dan wel binnenkort voorhanden zullen zijn. Dit is niet in geschil. Evenmin is gebleken dat eiser eerder rechtmatig verblijf heeft gehad op de voet van artikel 8, aanhof en onder a tot en met e, en l, van de Vw 2000.

Nu de openbare orde geacht wordt de maatregel te vorderen, bestaat naar het oordeel van de rechtbank geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat onder de gegeven omstandigheden geen aanleiding bestond voor het toepassen van een lichter middel dan de aan eiser opgelegde maatregel van vreemdelingenbewaring. Eiser heeft geen feiten of omstandigheden gesteld die grond vormen voor het oordeel dat ook met een minder belastend middel kan worden bereikt dat zijn uitzetting is verzekerd. Verweerder heeft aldus het risico dat eiser niet meer voor uitzetting beschikbaar zou zijn, zodra deze in zicht zou komen, niet hoeven aanvaarden. Evenmin is gebleken van bijzondere feiten en omstandigheden met betrekking tot eisers persoonlijke belangen die leiden tot het oordeel dat deze belangen het opleggen van de maatregel van vreemdelingenbewaring onevenredig bezwarend maken.

Reg.nr.: AWB 09/2.5496 VRONTN

3

2.7 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder de overdracht van eiser niet met de bij iedere inbewaringstelling vereiste voortvarendheid ter hand genomen. De rechtbank neemt daarbij in aanmerking dat het verweerder op 11 februari 2009, dus al genuime tijd voor eisers inbewaringstelling, al duidelijk was dat eiser vóór 11 augustus 2009 moest worden overgedragen aan de Italiaanse autoriteiten. Dat betekent dat verweerder al een zeer ruime periode tot zijn beschikking had om eisers uitzetting voor te bereiden. Dat verweerder het beleid voert zijn concrete uitzettingshandelingen niet eerder aan te vangen dan dat de vreemdeling in bewaring is gesteld, acht de rechtbank op zichzelf niet (kennelijk) onredelijk. De rechtbank neemt echter in aanmerking dat verweerder zijn concrete uitzettingshandelingen laat hangen van een met eiser te voeren vertrekgesprek. In het geval van eiser heeft dit gesprek eerst op de zesde dag na zijn inbewaringstelling plaatsgevonden. Verweerder heeft geen bijzondere omstandigheden gesteld die niet aan hem zijn toe te rekenen, als gevolg waarvan dit vertrekgesprek niet eerder heeft kunnen plaatsvinden. Dat een groep van zes vreemdelingen, die allen via een zogenoemde 'Dublinclaim' zouden worden uitgezet, tegelijk in bewaring is gesteld, acht de rechtbank niet een dergelijke bijzondere omstandigheid. Verweerder heeft deze actie bewust gepland en kon daarmee dus rekening houden. De omstandigheid dat in voormelde periode van zes dagen twee niet reguliere werkdagen zijn gelegen, acht de rechtbank niet van doorslaggevende betekenis. Zoals hiervoor overwogen, was verweerder al lange tijd op de hoogte van de uitzetmogelijkheid van eiser en laat verweerder zijn concrete uitzettingshandelingen hangen van het vertrekgesprek. Uit het met het op 20 juli 2009 met eiser gevoerde vertrekgesprek volgt bovendien dat eiser bereid is mee te werken aan zijn uitzetting naar Denemarken, zodat ook hierin geen uitzettingsbeletselen waren gelegen. Hoewel sprake is van een overdracht per vliegtuig, acht de rechtbank een periode van veertien dagen, waarvan tien werkdagen, vanaf eisers inbewaringstelling tot de voorgenomen overdracht naar Denemarken op 28 juli 2009 in het geval van eiser niet in overeenstemming met de bij iedere uitzetting vereiste voortvarendheid.

Verweerders verwijzing naar uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 8 april 2009 (zaak nr. 200901448/1, JV 2009/212) en van 7 juli 2009 (zaak nr. 200903945/1) zien naar het oordeel van de rechtbank op andere omstandigheden dan de onderhavige en leiden de rechtbank daarom niet tot gegrondverklaring van het beroep. Uit de eerstgenoemde uitspraak valt naar het oordeel van de rechtbank bovendien af te leiden dat verweerder met gepaste voortvarendheid de overdracht ter hand neemt, indien hij bij de toepassing van het voor de effectivering van overdrachten gehanteerde protocol tevens rekening houdt met de concrete omstandigheden van het geval. Verweerders verwijzing naar een uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Maastricht, van 2 oktober 2008 (AWB 08/26665, JV 2008/443), waarin, voor zover thans van belang, is overwogen dat een termijn van veertien dagen redelijk moet worden geacht - volstaat in het licht van het voorgaande niet.

2.8 De rechtbank is gelast op het voornamelijk overwogene van oordeel dat de bewaring van meet af aan onrechtmatig is geweest. Het beroep is derhalve gegrond. De bewaring dient met ingang van heden te worden opgeheven.

2.9 Ingevolge artikel 106, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 kan de rechtbank, indien zij de opheffing van de maatregel strekkende tot vrijheidsontneming beveelt, aan de vreemdeling een schadevergoeding toekennen.

2.10 Naar het oordeel van de rechtbank zijn er, alle omstandigheden in aanmerking genomen, gronden van billijkheid aanwezig om eiser ten laste van de Staat der Nederlanden een schadevergoeding toe te kennen van € 105,- voor de dagen dat de maatregel in een

Reg.nr.: AWB 09/25496 VRONTN

4

---

politieel ten uitvoer is gelegd en € 80,- voor de dagen dat de maatregel in een huis van bewaring ten uitvoer is gelegd. Dit betekent dat eiser een schadevergoeding van € 920,- toekomt.

2 11 Nu het beroep gegrond wordt verklaard, bestaat aanleiding verweerder te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Met toepassing van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht worden deze kosten vastgesteld op € 644,- (1 punt voor het indienen van een beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting en wegingsfactor 1).

Reg.nr.: AWB 09/25496 VRONTN

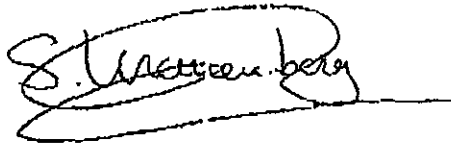
5

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- beveelt de ophaffing van de maatregel van bewaring met ingang van heden;
- kent aan eiser ten laste van verweerder een schadevergoeding toe van € 920,-;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag van € 644,- te betalen aan de griffier van de rechtbank, nevenzittingsplaats Zutphen, door storting op bankrekeningnummer 1923.25.922 ten name van Arrondissement 547 Zutphen, onder vermelding van het in de kop van deze uitspraak genoemde registratienummer

Deze uitspraak is gedaan door mr. R.G.J. Welbergen. De beslissing is in tegenwoordigheid van de griffier in het openbaar uitgesproken op 23 juli 2009.

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag.

Afschrift verzonden op:

23 JULI 2009

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

30 JUL 2009

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD: PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
 de Staatssecretaris van Justitie
 te 's-Gravenhage
 appellant
 gemachtigde: A. van de Burgt
 ambtenaar ten departemente

Tegen:
 de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
 zittinghoudende te Zutphen
 van 23 juli 2009
 met kenmerk Awb 09/25496 VRONTN

Inzake:
 De vreemdeling;
 met IND-kenmerk: 0202.13.6067
 aan te duiden als verweerder
 gemachtigde: mr. E.W.M. ter Meulen-Mouwen
 advocaat te Roermond

Procesvertegenwoordiging
 Zwolle
 Zuiderzeelaan 43-51
 8017 JV Zwolle

Postbus 40052
 8004 DB Zwolle

D.A. Riezebos
 038 - 888 6462

1 Inleiding

De Staatssecretaris van Justitie komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, van 23 juli 2009, verzonden op diezelfde dag, met kenmerk Awb 09/25496 VRONTN (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep gericht tegen het besluit van 14 juli 2009 gegrond heeft verklaard, de opheffing van de maatregel van bewaring heeft bevolen, het verzoek om schadevergoeding toe te kennen heeft toegewezen en de Staatssecretaris heeft veroordeeld in de proceskosten.

2 Achtergronden

- 2.1 Bij besluit van 14 juli 2009 heeft de Staatssecretaris aan de vreemdeling , hierna verweerder, een maatregel van bewaring opgelegd ex artikel 59, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw).
- 2.2 Bij de thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het door verweerder ingestelde beroep tegen de oplegging van de maatregel van bewaring gegrond verklaard.
- 2.3 Op 23 juli 2009 is de maatregel van bewaring opgeheven, zoals door de rechtbank is bevolen (*productie 2*).

3 Standpunt van de Staatssecretaris van Justitie

- 3.1 De Staatssecretaris is van oordeel dat het besluit van 14 juli 2009 rechtens juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen dit besluit ongegrond dienen te worden verklaard.
- 3.2 De Staatssecretaris heeft twee grieven tegen de uitspraak.

Grief 1:

- 3.3 Ten onrechte overweegt de rechtbank in de rechtsoverweging 2.7 van de bestreden uitspraak:

"Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder de overdracht van eiser niet met de bij iedere inbewaringstelling vereiste voortvarendheid ter hand genomen. De rechtbank neemt daarbij in aanmerking dat het verweerder op 11 februari 2009, dus al geruime tijd voor eisers inbewaringstelling, al duidelijk was dat eiser vóór 11 augustus 2009 moest worden overgedragen aan de Italiaanse autoriteiten (kennelijk doelend op de autoriteiten van Denemarken). Dat betekent dat verweerder al een zeer ruime periode tot zijn beschikking had om eisers uitzetting voor te bereiden. Dat verweerder het beleid voert zijn concrete uitzettingshandelingen niet eerder aan te vangen dan dat de vreemdeling in bewaring is gesteld, acht de rechtbank op zichzelf niet (kennelijk) onredelijk. De rechtbank neemt echter in aanmerking dat verweerder zijn concrete uitzettingshandelingen laat afhangen van een met eiser te voeren vertrekgesprek. In het geval van eiser heeft dit gesprek eerst op de zesde dag na zijn inbewaringstelling plaatsgevonden. Verweerder heeft geen bijzondere omstandigheden gesteld die niet aan hem zijn toe te rekenen, als gevolg waarvan dit vertrekgesprek niet eerder heeft kunnen plaatsvinden. Dat een groep van zes vreemdelingen, die allen via een zogenoemde 'Dublinclaim' zouden worden uitgezet, tegelijk in bewaring is gesteld, acht de rechtbank niet een dergelijke bijzondere omstandigheid. Verweerder heeft deze actie bewust gepland en kon

daarmee dus rekening houden. De omstandigheid dat in voormelde periode van zes dagen twee niet reguliere werkdagen zijn gelegen, acht de rechtbank niet van doorslaggevende betekenis. Zoals hiervoor overwogen, was verweerder al lange tijd op de hoogte van de uitzetmogelijkheid van eiser en laat verweerder zijn concrete uitzettingshandelingen afhangen van het vertrekgesprek. Uit het met het op 20 juli 2009 met eiser gevoerde vertrekgesprek volgt bovendien dat eiser hereil is mee te werken aan zijn uitzetting naar Denemarken, zodat ook hierin geen uitzettingsbeletselen waren gelegen. Hoewel sprake is van een overdracht per vliegtuig, acht de rechtbank een periode van veertien dagen, waarvan tien werkdagen, van af eisers inbewaringstelling tot de voorgenomen overdracht naar Denemarken op 28 juli 2009 in het geval van eiser niet in overeenstemming met de bij iedere uitzetting vereiste voortvarendheid.

Verweerders verwijzing naar uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 8 april 2009 (zaak nr. 200901448/1, IV 2009/212) en van 7 juli 2009 (zaak nr. 200903945/1) zien naar het oordeel van de rechtbank op andere omstandigheden dan de onderhavige en leiden de rechtbank daarom niet tot gegronde verklaring van het beroep. (Til de eerstgenoemde uitspraak valt naar het oordeel van de rechtbank bovendien af te leiden dat verweerder met gepaste voortvarendheid de overdracht ter hand neemt, indien hij bij de toepassing van het voor de effectivering van overdrachten gehanteerde protocol tevens rekening houdt met de concrete omstandigheden van het geval. Verweerders verwijzing naar een uitspraak van deze rechtbank, nevensittingsplaats Maastricht, van 2 oktober 2008 (AWB 08/26665, JV 2008/443), waarin, voor zover thans van belang, is overwogen dat een termijn van veertien dagen redelijk moet worden geacht – volstaat in het licht van het voorgaande niet.”

Toelichting op de eerste grief:

- 3.4 De Staatssecretaris is van oordeel dat de rechtbank in de rechtsoverweging 2.7 van de bestreden uitspraak ten onrechte heeft geoordeeld dat de overdracht van verweerder niet met de bij iedere inbewaringstelling vereiste voortvarendheid ter hand is genomen. De Staatssecretaris is tevens van oordeel dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat namens appellant ten aanzien van de voortvarendheid geen bijzondere omstandigheden zijn gesteld. Hiertoe wordt het volgende opgemerkt.
- 3.5 Allereerst wordt opgemerkt dat het claimverzoek tot terugname van verweerder geschiedde op grond van artikel 16, eerste lid, aanhef en onder c, van de Verordening (EG) nr. 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij één van de lidstaten wordt ingediend (*Publicatieblad nr. L050 van 25 februari 2003, biz 0001-0010*) (hierna: Verordening). De daarop volgende uitzetting van verweerder, zoals deze na instemming daartoe van de Deense autoriteiten en naar planning zou plaatsvinden op 28 juli 2009, zou geschieden in het kader van de genoemde Verordening. Ten gevolge van het oordeel van de rechtbank in de bestreden uitspraak heeft deze uitzetting niet kunnen plaats vinden.
- 3.6 Onder verwijzing naar en in aanvulling op hetgeen namens appellant is gemeld in de hoger beroepschriften leidende tot de uitspraak van uw Afdeling van 8 april 2009, zaaksnummer 200901448/1 (*JV 2009/212 en IJN: BI 1548*) en tot uw uitspraak van 7 juli 2009, zaaksnummer 200903945/1 (*productie 3*) wordt opgemerkt dat de in de genoemde hoger beroepschriften vermelde overzichtsschetsen voor een belangrijk deel van toepassing zijn op de onderhavige casus. Dit met dat verschil dat de

benaming van het startmoment van de relevante termijn verschillend is. Anders gezegd, in de onderhavige casus start de termijn op het moment dat verweerder in vreemdelingenbewaring werd gesteld, terwijl in de casuïstiek van de genoemde uitspraken de termijn startte op het moment dat het claimakkoord werd ontvangen. Dit leidt tot de volgende overzichtsschets.

1. Nadat de vreemdelingenpolitie – zoals in de onderhavige casus bij brief van 3 juli 2009 (dossierstuk 2) – daartoe is gevraagd wordt de betrokken vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld en stelt de vreemdelingenpolitie de unit Dublin van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) te zevenaar hiervan in kennis;
2. Door middel van een emailbericht wordt Dienst Terugkeer & Vertrek (DT&V) op de hoogte gebracht van de overdraagbaarheid (en de voorwaarden waaronder) van de Dublinclaimant;
3. Opgemerkt wordt dat overdrachten in het kader van de Verordening en de Beneluxovereenkomst (in principe) altijd plaatsvinden vanuit het uitzetcentrum Zestienhoven te Rotterdam (hierna: uitzetcentrum). Vanuit organisatorische en bedrijfseconomische belangen is er voor gekozen om alleen vanaf die locatie een overdracht te organiseren. Dit impliceert dat de vreemdeling vanuit de politiceel bij het politiekorps of bij de Koninklijke Marechaussee, door wie de vrijheidsontnemende maatregel is opgelegd, dient te worden verplaatst naar het uitzetcentrum. Het verzoek hiertoe wordt vermeld in de brief aan de politie, zoals dit eveneens geschiedde in de hiervoor genoemde brief van 3 juli 2009 (dossierstuk 2). In de onderhavige uitzettingsmethodiek geschiedt de plaatsing in het uitzetcentrum veelal op dezelfde dag als dat de vreemdeling in bewaring is gesteld, dan wel op de daarop volgende dag;
4. De vreemdelingenpolitie dan wel de Koninklijke Marechaussee (KMAR), waar de vrijheidsontnemende maatregel is opgelegd, zendt het overdrachtdossier naar de DT&V, locatie Rotterdam, ter verdere behandeling daarvan;
5. De DT&V op het uitzetcentrum houdt, nadat het overdrachtdossier is ontvangen en voordat een vlucht wordt aangevraagd, een vertrekgesprek met de betrokken vreemdeling, ter voorbereiding op zijn of haar uitzetting. Dergelijke gesprekken met mogelijke – daaraan voorafgaande niet bekende – bijzonderheden zijn van belang omdat daaruit een eventuele belemmering of vertraging van de uitzetting kan voortkomen;
6. De DT&V op het uitzetcentrum zendt vervolgens een Aanmeldformulier vreemdeling, ex model M118, tezamen met een vluchtaanvraag naar de afdeling Boeking van de DT&V te Schiphol. De KMAR beoordeelt vervolgens gedurende maximaal 24 uur de bedoelde uitzetting op bijzonderheden, opdat mogelijk escorterend KMAR-personeel dient te worden ingezet. Nadat de KMAR akkoord is gegaan met de feitelijke omstandigheden van de uitzetting wordt door de afdeling Boeking een uitzettingsvlucht gehoeft bij een luchtvaartmaatschappij;
7. De afdeling Boeking van de DT&V te Schiphol maakt een (zogenoemde) Dublin Laissez-passier aan, als de feitelijke vluchtgegevens bekend zijn, en organiseert de feitelijke overdracht (indien uitzetting per vliegtuig) aan de accepterende lidstaat, met inachtneming van de eventuele specifieke voorwaarden;
8. Nadat unit Dublin van de DT&V de vluchtgegevens en een kopie van de laissez-passier heeft ontvangen, bericht unit Dublin de ontvangende lidstaat uiterlijk drie werkdagen voorafgaand aan de geplande overdracht;

9. De DT&V op het uitzetcentrum maakt een vervoersopdracht voor de Dienst Vervoer & Ondersteuning (DV&O) en maakt tevens een (zogenemde) reisenvolpde met eventuele bijzonderheden voor de KMAR op Schiphol;
10. Bij een landoverdracht aan Duitsland en België informeert de DT&V van het uitzetcentrum de grensbrigade van de KMAR, die de feitelijke overdracht zal uitvoeren, en het Gemeenschappelijk Grens Coördinatiecentrum (samenwerkingverband van de Koninklijke Marechaussee en de Duitse Bundespolizei) in Goch.
11. Voor de planning van de overdracht geldt dat dit uiteraard zo spoedig mogelijk wordt gerealiseerd. In de keten zijn ten aanzien van de onderhavige methodiek tot uitzetting de volgende streeftermijnen afgesproken ingaande op het moment dat de vreemdeling in vreemdelingenbewaring is gesteld: binnen 8-10 werkdagen bij een landoverdracht aan België dan wel Duitsland en binnen 10-12 werkdagen bij luchtoverdracht, zoals in de onderhavige casus.

In voorkomende gevallen dient rekening te worden gehouden met langere termijnen door de inzet (en beschikbaarheid) van personeelsleden van de KMAR voor escorterende werkzaamheden.

- 3.7 Het vorenstaande samengevat wordt beoogd de uitzetting en overdracht van de betrokken vreemdeling binnen veertien dagen na inbewaringstelling van de vreemdeling te hebben afgerond, waarbij eventuele bijzonderheden deze termijn kunnen verlengen. Hierbij dient niet onopgemerkt te blijven dat de termijn start op de dag dat de vreemdeling in vreemdelingenbewaring wordt gesteld.
- 3.8 De Staatssecretaris is gelet op het vorenstaande van oordeel in alle redelijkheid tot genoemde praktijk te hebben kunnen komen. Hierbij dient niet onopgemerkt te blijven dat vanwege de betrokkenheid van verschillende (overheids)bestuursorganen een duidelijke, consistente en vooraf bepaalde uitvoering noodzakelijk is voor een probleemloze en praktische behandeling van een administratieve en feitelijke overdracht van vreemdelingen vanuit Nederland naar een andere lidstaat van de Europese Unie. Niet is gebleken dat de in het vorenstaande overzicht uit te voeren, opeenvolgende handelingen bij een overdracht onredelijk zijn en de totale periode onredelijk lang duurt.
- 3.9 De rechtbank wordt niet gevolgd in haar overweging dat appellante al vanaf 11 februari 2009 bekend was met de omstandigheid dat verweerder vóór 11 augustus 2009 moest worden overgedragen aan de Deense autoriteiten, als hiervan dient te worden gedisliceerd dat appellante eerder in vreemdelingenbewaring had moeten worden gesteld, opdat hij ruim vóór 11 augustus 2009 had kunnen worden uitgezet naar Denemarken. Immers, de rechtbank miskent daarmee de praktische en zorgvuldige invulling van de voorbereiding tot overdracht en de overdracht zelf, waarbij meerdere instanties, waaronder het ontvangende EU-lidstaat, zijn betrokken. Daarbij dient niet onopgemerkt te blijven dat, in het geval de vreemdeling nog niet in vreemdelingenbewaring is gesteld, geen afsluitende of specifieke voorbereidingen tot de uitzetting kunnen worden uitgevoerd die zien op de feitelijke en daadwerkelijke uitzetting, als bijvoorbeeld het boeken van een vlucht of het informeren van de autoriteiten van de andere EU-lidstaat, omdat dan de mogelijkheid bestaat dat de – nog in vrijheid zijnde – betrokken vreemdeling zich aan toezicht en/of uitzetting zou kunnen onttrekken en de feitelijke uitzetting illusoir zou kunnen gaan worden.

- 3.10 In het verlengde van wat – vooral ten aanzien van de praktische invulling en het op het juiste moment laten plaats vinden van een uitzettingshandeling – hiervoor is overwogen is de Staatssecretaris van oordeel dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat verweerder niet eerder dan op de zesde dag van diens inbewaringstelling werd gehoord, waarbij daartoe namens appelland geen bijzondere omstandigheden zouden zijn aangevoerd. Naar het oordeel van de Staatssecretaris heeft de rechtbank daarmee miskend dat door de gemachtigde van appelland tijdens de behandeling van het beroep ter zitting is verwezen naar de praktische en zorgvuldige uitvoering van (een voorbereiding van) een uitzetting door de verwijzingen naar de casuïstiek in de meer genoemde uitspraken van uw Afdeling van 8 april 2009 en van 7 juli 2009. De Staatssecretaris is bovendien van oordeel dat niet het moment van het plaatsvinden van het vertrekgesprek op het uitzetcentrum bepalend is voor de beoordeling van het voortvarend handelen van appelland, maar alle handelingen binnen de termijn vanaf het moment van inbewaringstelling tot het moment van de feitelijke uitzetting.
- 3.11 Niet in geschil is dat appelland, naar aanvankelijke planning, op 28 juli 2009 zou worden uitgezet naar en worden overgedragen aan de autoriteiten van Denemarken en dit, gerekend vanaf de dag van inbewaringstelling op 14 juli 2009, een termijn betreft van veertien dagen, in casu tien werkdagen. Bovendien blijkt uit het onderhavige dossier dat op 20 juli 2009 met appelland een vertrekgesprek is gevoerd en een uitzettingsvlucht is aangevraagd en geboekt. Dit alles beziende is de Staatssecretaris van oordeel dat in de onderhavige casus met voldoende voortvarendheid (de voorbereiding tot) de uitzetting van verweerder ter hand is genomen. De Staatssecretaris is daarbij van oordeel dat deze periode van in totaal veertien dagen casu quo tien werkdagen alleszins redelijk is en er geen grond is voor de conclusie dat de genoemde periode van tien werkdagen onredelijk lang zou duren. Bovendien is de periode van veertien dagen, casu quo tien werkdagen gelijk aan de hiervoor bij het punt 3.6 genoemde en naar de mening van de Staatssecretaris alleszins redelijke periode van veertien dagen. Daarnaast wordt opgemerkt dat noch is gesteld, noch is gebleken dat een concrete uitzettingsmogelijkheid niet zou zijn benut.
- 3.12 Daarbij is de Staatssecretaris van oordeel dat in de onderhavige casus terecht door de gemachtigde van appelland ter zitting is verwezen naar uw eerdere uitspraken van 8 april 2009 en van 7 juli 2009, omdat deze uitspraken – en vooral de hoger beroepschriften van appelland – in algemene zin zien op nagenoeg gelijke organisatorische en bedrijfsmatige omstandigheden. Naar het oordeel van de Staatssecretaris heeft de rechtbank dit in haar overwegingen in de bestreden uitspraak miskend.
- 3.13 In het verlengde van het vorenstaande had de rechtbank de aan verweerder opgelegde maatregel van bewaring rechtmatig dienen te beoordelen en het inleidende beroep ongegrond dienen te verklaren. Immers, de rechtbank heeft ten onrechte geoordeeld dat appelland onvoldoende voortvarend heeft gehandeld.
- 3.14 Door appelland in casu slechts korte tijd tot uitzetting en overdracht te gunnen, heeft de rechtbank miskend dat een dergelijke uitzetting en overdracht de uitvoering van een aantal praktische handelingen met zich brengt. Door appelland slechts korte tijd te gunnen is de uitzetting en overdracht, zoals hiervoor is verwoord, praktisch niet uitvoerbaar en zou slechts leiden tot onzekerheden en ongelijkheden bij de overdracht en uitzetting van vreemdelingen vanuit Nederland naar andere lidstaten van de Europese Unie.

- 3.15 Gelet op dit vorenstaande is de Staatssecretaris van oordeel dat de rechtbank de periode vanaf het moment van inbewaringstelling op 14 juli 2009 tot het moment van de geplande uitzetting op 28 juli 2009 alleszins redelijk en zelfs voorvarend had dienen te beoordelen.

Grief 2:

- 3.16 Vervolgens overweegt de rechtbank ten onrechte vanaf de rechtsoverweging 2.8 van de bestreden uitspraak:

"2.8 De rechtbank is gelet op het vorenoverwogene van oordeel dat de bewaring van meet af aan onrechtmatig is geweest. Het beroep is derhalve gegrond. De bewaring dient met ingang van heden te worden opgeheven.

2.9 Ingevolge artikel 106, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 kan de rechtbank, indien zij de opheffing van de maatregel strekkende tot vrijheidsontneming beveelt, aan de vreemdeling een schadevergoeding toekennen.

2.10 Naar het oordeel van de rechtbank zijn er, alle omstandigheden in aanmerking genomen, gronden van billijkheid aanwezig om eiser ten laste van de Staat der Nederlanden een schadevergoeding toe te kennen van € 105,- voor de dagen dat de maatregel in een politiceel ten uitvoer is gelegd en € 80,- voor de dagen dat de maatregel in een huis van bewaring ten uitvoer is gelegd. Dit betekent dat eiser een schadevergoeding van € 920,- toekomt.

2.11 Nu het beroep gegrond wordt verklaard, bestaat aanleiding verweerder te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Met toepassing van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht worden deze kosten vastgesteld op € 644,-."

Toelichting op de grief 2:

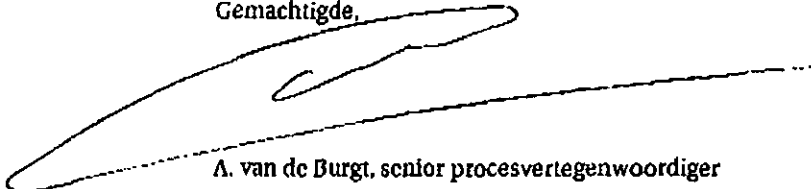
- 3.17 De tweede grief heeft geen zelfstandige betekenis en dient bcoordceld te worden in het licht van de eerste grief.

4. Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Staatssecretaris verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, het verzoek om schadevergoeding af te wijzen en te doen wat de rechtbank had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep alsnog ongegrond te verklaren.

Zwolle, 29 juli 2009

Gemachtigde,

A. van de Burgt, senior procesvertegenwoordiger

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
= 6 AUG 2009	
ZAAKNR.	
AAN:	V3-Coch.
BEHANDELD: DD:	PAR:

Aan de Raad van State

Afdeling bestuursrechtspraak

Per fax: 070-3651380

Procedurenummer: 200905611/1/V3

Geeft eerbiedig te kennen:

, verweerder in deze, te dezer zake domicilie kiezende te 6041 HP Roermond aan de Willem II Singel no. 21A ten kantore van de advocaat Mr. E.W.M. ter Meulen-Mouwen, die te dezer zake tot gemachtigde wordt gesteld en als zodanig zal optreden;

Verweerder heeft kennis genomen van de inhoud van het namens appelland, de Staatssecretaris van Justitie ingediende beroepschriftuur tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage zitting houdende te Zutphen d.d. 23 juli 2009, kenmerk Awb 09/25496 VRONTN;

Appelland heeft 2 grieven opgeworpen die in onderstaande zullen worden besproken.

Ad grief 1:

In deze grief betoogt appelland dat zij van meet af voortvarend heeft gehandeld om de uitzetting van verweerder naar Denemarken zo snel mogelijk te laten plaatsvinden, alsmede dat de voor de uitzetting gemoeide termijn van 14 dagen door de rechtbank als redelijk had dienen te worden gekwalificeerd.

In het overzicht van handelingen is bepalend het moment waarop de DT&V het vertrekgesprek voert. Immers, pas nadat een vertrekgesprek is gevoerd kunnen de feitelijke handelingen gericht op de uitzetting plaatsvinden zoals:

- Het aanvragen van een vlucht bij de afdeling Boeking van de DT&V.
- Het fiat verkrijgen van de Kmar.
- Het aanmaken van een Dublin Laissez-passer.
- Het berichten aan de Dublin lidstaat dat de betrokkene vreemdeling wordt overgedragen.

Met vorenstaande handelingen wordt de daadwerkelijke uitzetting geëffectueerd. In het geval van verweerder heeft het vertrekgesprek pas op de zesde dag nadat verweerder in bewaring is gesteld plaats gevonden. Dit klemt temeer nu de DT&V op voorhand op de hoogte was van de komst van verweerder en derhalve een vertrekgesprek had kunnen inplannen m.a.w. in haar logistieke planning rekening had kunnen en dienen te houden met de komst van verweerder. Dit laat de DT&V na waardoor de termijn dat verweerder in vreemdelingenbewaring heeft doorgebracht ten onrechte 5 dagen langer heeft geduurd.

Voor het feit dat verweerder pas op de zesde dag nadat hij in vreemdelingenbewaring is gesteld het eerste vertrekgesprek heeft gehad zijn door appelland in eerste aanleg en ook in hoger beroep geen bijzondere omstandigheden aangevoerd. Het zo lang wachten met het voeren van een vertrekgesprek waarna pas de handelingen gericht op de feitelijke uitzetting een aanvang kunnen nemen is in strijd met de stelling van verweerder dat "voor de planning van de overdracht geldt dat dit zo spoedig mogelijk wordt gerealiseerd.

Voor zover appelland wenst te betogen dat een termijn van 14 dagen redelijk is en deze termijn in onderhavig geval niet zou zijn overschreden weshalve door de rechtbank had dienen te worden geconcludeerd dat appelland wel voortvarend zou hebben gehandeld het navolgende.

In de uitspraak van 8 april 2009 heeft de Afdeling Rechtspraak van de Raad van State uitdrukkelijk bepaald dat bij de toepassing van het voor de effectuering van overdrachten rekening dient te worden gehouden met de concrete omstandigheden van het geval. M.a.w. het is niet voldoende dat bij toepassing van het protocol de termijn van 10-12 werkdagen niet wordt overschreden doch tevens dat, binnen deze termijn, gekeken dient te worden naar de concrete omstandigheden. In casu impliceert zulks dat appelland zonder enige noodzaak 5 dagen heeft stilgezeten in het protocol om tot uitzetting te geraken hetgeen zonder meer met zich meebrengt dat appelland onvoldoende voortvarend heeft gehandeld ook als is de streeftermijn niet overschreden. De streeftermijn is een termijn die appelland in acht dient te nemen behoudens bijzondere omstandigheden die met zich meebrengen dat de termijn verlengd dient te worden zoals bijvoorbeeld een begeleiding door een arts dan wel de Kmar tijdens de vlucht. De streeftermijn is geen absolute grootheid die in alle gevallen ten volle benut dient te worden.

Integendeel. Er dient gestreefd te worden, en dit wordt door appellant ook erkend dat zo spoedig mogelijk tot effectuering van de overdracht dient te worden gekomen. Het plaatsen van verweerder in een uitzetcentrum en vervolgens 5 dagen niets doen, zonder dat appellant voor dit stilzitten een reden kan aangeven, staat haaks op een voortvarend handelen om tot uitzetting te komen ongeacht de lengte van de te gebruiken streeftermijn.

Tenslotte: de Rechtbank heeft dit al opgemerkt, de casussen die hebben geleid tot de uitspraken van de Afdeling van Rechtspraak van de Raad van State d.d. 8 april en 7 juli 2009 zijn niet gelijk aan onderhavige casus.

Ad grief 2:

Voor de toelichting op deze grief wordt verwezen naar het gestelde onder grief 1 nu aan deze grief geen zelfstandige betekenis toekomt.

REDENEN WAAROM:

Verweerder verzoekt het hoger beroep van appellant af te wijzen als zijnde ongegrond en te bevestigen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage zitting houdende te Zutphen d.d. 23 juli 2009, met veroordeling van appellant in de kosten van het (hoger) beroep.

Roermond, 6 augustus 2009

Gemachtigde

